

Dragoljubci so prave podobe pobožnega srca. Kadar odpró svoje čašice, pošiljajo sladko vonjavo k nebu, kakor bi hoteli darovati dišečega kadila Bogu v zahvalo; a na svoje nežno stebelce obesijo zvončke, katere naj postrežne sapice zvoné v slavo božjo. —

Druga cvetlica, katero si hočemo denes ogledati, je dišeča perla ali pervénec (*Aspérula odoráta*).

Kaj? Ta drobna cvetlica s svojimi majhenimi, neznatnimi cvetovi naj je perla? — Tega bi jej v resnici nihče ne prilastoval! A vendar je takó! V dišavi je ne prekosi nobena njena soseda, in v resnici je ona perla med kamenjem. Ako se dene perla v vino, dobimo tako okusno kapljico, kakor da bi grozdje za-njo ne rastle na tem svetu.

Domovje dišeče perle so senčnati gozdi po gorah. Rahlo tiči njeno steblice v studenčnatej zemlji, a okolo njega stojé v mičnih vretencih listki, ki imajo v sebi znano prijetno dišavo. Na vrhu steblica ima rahlo češuljo, obstoječo iz belih cvetov.

V lepoti se torej dišeča perla ravno ne odlikuje, a njen prijeten duh jej daje toliko vrednost.

Cvetoči maj se torej sme ponašati s svojo perlo, posebno, ker mu je nekóč rešila čast, in ga postavila za diko dvanajsternih mesecev, kakor nam to pripoveduje pesnik:

„Sošli so se nekda j dvanajsteri meseci pri svojem očetu solncu, in se tu poganjali za predstvo. Vsak je hotel biti najkrásnejši, najkorístnejši. A maju se je najbolj posrečilo s svojo ljubeznjivostjo prikupiti se očem sodnikov. Že so mu hoteli podati venec. A to je oktobra razkačilo čez vse. Že malo vinjen, vzdignil je kupo penečega vina in vpil s hripavim glasom: „res, da imaš prekrasno lepoto mladosti, da imaš cvetje in vonjavo, ali vina nemaš, ki razveseljuje bogove in ljudi!“ —

Ali maj si nij dal vzeti prednosti. Lehkih nog je hitel tja vèn v zelene loge, in pod njegovimi nogami so vzrastle najbolj dišeče in sladke cvetice. Hitro jih je nekoliko nabral, djal jih je v vino in podál kupo svojim bratom, rekoč: „ustvariti res ne znam vina; a vendar mu vzamem omotno moč ter mu podelim sladkost pomladi.“ In ko so vsi zbrani okusili majevo pijačo, prijazno mu so pritrdili in podali venec prednosti.“

D. Majarón.

Razne stvari.

Slovstvene novice.

*) V Miličevij tiskarni v Ljubljani je ravno kar na svetlo prišla za našo šolsko mladino prav lična knjižica z naslovom: 23 cerkvenih pesem za šolsko mladino. Čveteroglasno postavil Ant. Foerster. Knjižica obseza na 59 straneh 23 pesmic z mičnimi napevi. (Pesni so v slovenskem in nemškem jeziku.) Priporočamo to novo knjižico vsem slovenskim učiteljem in šolskeji mladini v obilno nakupovanje, ker le potem

se smemo nadejati, da nas obče znani skladatelj gosp. Foerster kmalu zopet s kakim novim delom razveseli. Knjižica stoji 25 kr.

LISTNICA. Gosp. A. L. M. v R.: Prinesemo, kadar nam bode prostor pripuščal. — A. K. v T.: Vaši pesnici sta nam všeč; jedno priobčimo prihodnjilč. — F. R. v K.: Tacega gradiva imamo užé prevedč. — S. Š. v P.: Računska naloga nam ne ugaja. — A. Ž. v P.: Vaša pesnica nij ugodna za natís, treba bi vso predelati. Da ste nam zdravi! — J. C. v M.: Pomladanjskih stvari imamo užé prevedč; odložili smo tedaj za prihodnje leto. Priloženaj pesnici je treba še mnogo poprave, posebno kar se tiče rimov.